

[Ministeren for Grønland.]

give vanskeligheder. Det er da klart, at det vil give vanskeligheder, som vi kommer til at rette på senere, både i administrationen og formentlig også i lovgivningen. Vi begiver os ind i et nyt system, men vi har altså i fællesskab fundet, at det var rigtigt at gøre dette, og jeg anerkender meget hr. Lembourns sidste betragtninger om, at vi hidtil har været enige om, at det er ønskværdigt — det skal der ikke være tvivl om. Lad os nu tage tingene, som de kommer, og gøre, hvad vi kan for at få det til at gå så gnidningsløst som muligt; men love, at vi ikke vil få vanskeligheder, tror jeg ikke jeg kan.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 21 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til fredningslov for Grønland.

(Lovforslaget (nr. 58) findes i tillæg A. sp. 1005, fremsættelsen i tidenden sp. 924).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Jørgen Peder Hansen (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne give tilslutning til det lovforslag, som ligger foran os. Det er et velforberejdet lovforslag, som har været undervejs temmelig længe, men der er også tradition for, at lovforslag vedrørende Grønland forberedes omhyggeligt, akkurat som tilfældet er her.

Lovforslaget har desuden været til grundig behandling i Grønlands landsråd, som har haft indvendinger mod visse dele af det, og der er, som lovforslaget nu er udformet, absolut taget hensyn til de indvendinger, man har haft fra grønlandsk side.

Det er et efter min mening meget klart lovforslag. Hvor vi her i landet opererer med tre omfattende, brede lovgivninger,

har man for Grønlands vedkommende vedrørende naturfredningsspørgsmålene fået sammenkoblet alle de forskellige problemkomplekser i én lovgivning, og det synes jeg der er grund til at glæde sig over, fordi det giver efter min opfattelse lettere administration. Det er nu engang vejen til på fredningsområdet at få opbakning fra befolkningen for lovgivningen, og dette er meget væsentligt efter min opfattelse. Vi ser desværre ofte, hvorledes naturfredningsspørgsmål, store som små, ikke skaber det tillidsforhold imellem befolkningen og myndighederne, som man bør tilstræbe, men derimod et modsætningsforhold. Det går endda så vidt — det vil jeg gerne have lov til at nævne ved denne lejlighed — at vi ser formænd for fredningsudvalg, dommere, som truer med afbrænding af visse områder ved militærets hjælp. Det er vi da heldigvis fritaget for, når det drejer sig om Grønland.

Jeg skal ikke komme ind på enkeltheder i lovforslaget, men vil bare sige, at det er en væsentlig ting efter min mening, at et folk — det gælder også det grønlandske — så klart som muligt kender sin egen identitet, har en så klar opfattelse som muligt af sin egen historie. Det har man naturligvis haft mulighed for tidligere i Grønland at erkyn- dige sig om, men mulighederne har været meget spredte. Nu har man fået det samlet i en enkelt lovgivning, som er yderst hensigtsmæssig.

Noget, man drøftede i forbindelse med kommissoriet, da Grønlands lovudvalg i sin tid skulle nedsættes, var spørgsmålet om forureningsproblematikken på Grønland. Den trænger sig jo stærkt på, ikke mindst på grund af den kraftige udvikling, der finder sted i disse år. Dette spørgsmål om forureningen er ikke omfattet af lovforslaget, og jeg vil derfor gerne spørge ministeren, da det var meningen, at man skulle vende tilbage til det, om ministeren har noget at fortælle folketinget vedrørende dette problem.

En særlig ting i lovforslaget, som man kan glæde sig meget over, synes jeg er, at man har et særligt afsnit om en nationalpark på Grønland. Det er et storslået kompleks, der her er tale om, og det er derfor rimeligt, at det får sin egen plads i lovforslaget. Jeg vil gerne gratulere ministeren med, at han får lejlighed til at føre dette store spørgsmål